

موافقنامه

میان

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

و

دولت جمهوری تاجکستان

پیامون توسعه و حمایت از سرمایه گذاری ها

دولت جمهوری اسلامی افغانستان و دولت جمهوری تاجکستان که مبعد با نام "طرفین قرارداد" یاد می گردند،

- به آرزوی تسریع همکاری های اقتصادی میان طرفین قرارداد در مورد شرایط منافع متقابل،
- با تعهد به ایجاد شرایط مناسب برای سرمایه گذاری توسط سرمایه گذاران یکی از طرفین قرارداد در قلمرو طرف دیگر قرارداد،
- با درک اینکه توسعه و حمایت از این چنین سرمایه گذاری ها کار آفرینی خصوصی را برانگیخته و باعث موفقیت بیشتر هر دو کشور می گردد.

قرار ذیل موافقت می نمایند:

ماده اول

اصطلاحات

اصطلاحات آتی در این موافقنامه مفاهیم ذیل را افاده می نمایند:

۱. کلمه "سرمایه گذاری" شامل هر نوع دارایی سرمایه گذاری شده توسط سرمایه گذار یکی از طرفین قرارداد در قلمرو طرف دیگر قرارداد، در صورتیکه سرمایه گذاری در منطقه بی صورت گرفته باشد که تحت حاکمیت قانونی طرف قرارداد، مطابق قوانین بین المللی باشد.

۲. اصطلاحات "قوانین و مقررات" به معنی قوانین نافذ در یکی از طرفین قرارداد می باشد.

ماده دوم

توسعه سرمایه گذاری

۱. طرفین قرارداد باید یکدیگر را تشویق به سرمایه گذاری در قلمرو همدیگر در مطابقت به قوانین و مقررات نمایند.

۲. در صورت درخواست از سوی یکی از طرفین قرارداد باید، معلومات در مورد قوانین، مقررات، تصامیم، طرز العمل ها و یا پالیسی های اداری طرف دیگر که می تواند سرمایه گذاری، تحت این موافقتنامه، را متأثر سازد، از آنها گردد.

ماده سوم

حمایت و مدیریت سرمایه گذاری

۱. در مورد سرمایه گذاری ها و منافع بدست آمده از آنها باید به شکل عادلانه و مساویانه برخورد صورت گرفته و در تمامی اوقات از محافظت و امنیت کلی، در قلمرو طرف مقابل برخوردار باشند. هیچ یکی از طرفین قرارداد نه باید مدیریت، نگهداشت، استفاده، توسعه و یا دسترسی به این چنین سرمایه گذاری ها را با اعمال اختیاری غیر مناسب و تعیض آمیز تضعیف نمایند.

۲. هر یکی از طرفین قرارداد باید با سرمایه گذاری طرف دیگر در قلمرو خویش برخورد مناسب، مانند برخورد مناسب با سرمایه گذاری خود در کشور سومی و یا از کشور سومی در قلمرو خود نماید.

۳. هر یکی از طرفین قرارداد باید با مدیریت، نگهداشت، استفاده، توسعه و یا دسترسی به سرمایه گذاری طرف مقابل برخورد مناسب، مانند برخورد با سرمایه گذاری او یا سرمایه گذاران خود در کشور سومی و یا از کشور سومی در قلمرو خود انجام دهد.

۵. مفاد این موافقنامه نباید طوری تفسیر گردد که یکی از طرفین قرارداد را ملزم به دادن مفاد، حق تقدم یا امتیازی که طرف دیگر قرارداد به سرمایه‌گذاران و یا سرمایه‌گذاری‌های ثالث به اساس مکلفت هایش (منجیث عضو گمرکات، اقتصادی و یا اتحادیه پولی، بازار مشترک، ساحه تجارت آزاد که ناشی از موافقنامه‌های بین‌المللی در مواردی‌بادشده باشد) می‌سازد از این گردد.

۶. تعامل کشور کامله الوداد در مورد سرمایه‌گذاران هیچ یکی از طرفین قرارداد، مانند کشور سومی، جهت اختیاب از پرداخت مالیات و یا هر نوع ترتیبات مرتبط به پرداخت مالیات، قابل تطبیق نمی‌باشد.

۷.

ماده چهارم

استهلاک

۱. هیچ یکی از طرفین قرارداد سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاری طرف دیگر را بجز از حالات ذیل نمی‌تواند استهلاک نماید.

الف) در صوتیکه بالای نظم جامعه و امنیت ملی تأثیر منفی داشته باشد؛

ب) این نوع استهلاک به صورت بعض آمیز صورت گیرد؛

ج) جبران مالی آن به صورت فوری، کافی و موثر صورت گیرد.

۲. جبران مالی ایکه در بند (ج) فقره اول این ماده ذکر گردیده است، باید معادل ارزش سرمایه استهلاک شده، قبل از استهلاک آن، و یا اینکه ارزش آن به اطلاع عامه رسیده باشد، بوده و بدون تأخیر تدبیه گردد. مفاد این جبران مالی باید مطابق نرخ پیشنهاد شده میان بانک‌های لندن (LIBOR)، از تاریخ استهلاک الی تاریخ پرداخت، صورت گیرد.

۳. سرمایه‌گذارانی که دارایی‌های آنها تحت استهلاک قرار می‌گیرند، مطابق ماده هشتم این موافقنامه، حق دارند تا قضیه شان تحت بررسی قضایی مناسب و یا مقامات با صلاحیت مستقل دیگر طرف قرارداد استهلاک کننده چهت تشخیص اینکه آیا دارایی‌های مذکور و جبران مالی آن در تطابق با اصول این ماده و قوانین و مقررات طرف قرارداد استهلاک کننده است یا خیر، قرار گیرد.

ماده پنجم

جبران خسارات

۱. سرمایه گذاری که از جانب یک طرف قرارداد دیگر متحمل خسارات می‌گردند، در

نتیجه موارد ذیل اند:

الف) استعمال که دارایی های که از جانب مقامات کشور صورت می‌گیرد؛

ب) در صورت لزوم، تخریب سرمایه گذاری آنها و یا بخشی از آن توسط مقامات کشور.

ج) جبران خسارة در هر صورت باید سریع، مکلف و موثر باشد.

ماده ششم

انتقالات

۱. طرف قرارداد باید از انتقال آزادنی پول سرمایه گذار جهت سرمایه گذاری در قلمرو طرف قرارداد، مشخصاً در

موارد ذیل تضمین نماید:

الف) سرمایه ابتدایی و موارد پولی اضافی چهت نگهداشت و یا تمدید مقدار سرمایه گذاری؛

ب) عایدات از سرمایه گذاری؛

ج) عایدات از مجموع و یا بخشی از تسویه سرمایه گذاری؛

د) وجوده مالی قرضه مستقیماً مرتبط با سرمایه گذاری؛

ه) جبران مالی مطابق مواد چهارم و پنجم؛

ع) برداخت تحت تضمین و یمه مطابق ماده هفتم؛

ن) در امد پرسونل طرف سرمایه گذار در قلمرو آن؛

۲. انتقال پول نباید با مقیاس های به تصویر رسیده توسط اتحادیه اروپا در تضاد بوده و پول به همان واحد پولی که سرمایه گذاری صورت گرفته باشد و یا به هر آن اسعاری که در مورد آن توافق صورت گرفته باشد، نظر به لرخ همان روز تبادله گردیده، و بدون تأخیر انتقال باید.

۳. طرفین قرارداد باید انتقال پول را در تطابق با فقره های اول و دوم این ماده تجام داده و هیچ فرقی میان انتقال پول برای سرمایه گذاری طرفین قرارداد و یا سرمایه گذاری از سوی کشور سومی قابل باشند.

ماده هفتم

وکالت

اگر طرفین قرارداد و یا نماینده تعیین شده آن (طرف اول قرارداد) پرداختی را تحت صفات و یا قرارداد پیمه به ارتباط سرمایه گذاری در قلمرو طرف دیگر قرارداد (طرف دوم قرارداد) اجرا می نماید، طرف دوم قرارداد باید موارد ذیل را مدنظر گیرد:

- الف) انتقال پول طرف اول قرارداد که از نظر قوانین، حقوق و ضرورت موجودیت جبران مالی تضمین شده باشد.
- ب) طرف اول قرارداد می تواند در خواست مبنی بر حق مربوط به وکالت دهد در صورتی که در حد تساوی با حقوق طرف دوم قرارداد باشد.

ماده هشتم

حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری

- ا. هر نوع اختلاف میان طرف اول قرارداد و سرمایه گذار طرف دیگر قرارداد در مورد سرمایه گذاری بعدی در قلمرو آن باید در صورت امکان، به شکل دوستانه حل گردد. در صورتی که اختلاف از سوی طرف قراردادی باشد که سرمایه گذاری در قلمرو آن صورت گرفته، باید از جانب سرمایه گذاریه طور مفصل و کتبی اخبار گردد.
- ب. در صورتی که اختلاف به شکل دوستانه حل نگردد، سرمایه گذار می تواند در مدت شش ماه اخبار کتبی اختلاف، مطابق ماده اول، آن را به مراجع ذیل نسلیم نماید:

الف) محكمه با صلاحیت طرف قرارداد که در قلمرو آن سرایه گذاری صورت گرفته است،

ب) محكمه وزیره ایکه در تطابق با قوانین قضایی کمیسیون ملل متحد در مورد قوانین تجارت بین المللی ایجاد می گردد، طرفین اختلاف می توانند به تغییر این قوانین به شکل که توافق نمایند.

۳. محكمه قضایی باید تحت محاکم ملی و قوانین هر یکی از طرفین قرارداد تصمیم گیرد.

ماده نهم

حل و فصل اختلافات میان طرفین قرارداد

۱. هر نوع اختلاف میان طرفین قرارداد در مورد تفسیر و تعمیل این موافقتنامه، در حد امکان، از طریق مجراهای دیپلوماتیک حل گردد.

۲. در صورتیکه اختلاف میان طرفین در مدت شش ماه آغازین اختلاف حل نگردد در صورت درخواست هر یکی از طرفین، می توانند به محكمه قضایی رجوع نمایند.

۳. این چنین محاکم قضایی برای حل هر یکی از قضايا به شکل ذیل تشکیل خواهد شد:

در طرف دو ماه پس از تاریخ درخواست یکی از طرفین قرارداد جهت محول ساختن قضیه به محكمه، هر یکی از طرفین قرارداد می توانند یک میانجی برای خود بگمارند. این دو میانجی باید در طرف دو ماه آینده یک میانجی سومی که شهروند کشور سومی باشد، را انتخاب نمایند. زمانیکه میانجی سوم مورد موافقت طرفین قرارداد قرار گیرد، منصب رئیس محكمه قضایی گماشته خواهد شد.

۴. در صورتیکه محكمه قضایی طی مدت مذکور در بند سوم این ماده تشکیل نگردیده باشد، هر یکی از طرفین می توانند در صورت عدم موجودیت موافقتنامه دیگر، از رئیس محكمه بین المللی برای عدالت جهت گمارش لازمه محكمه دعوت بعمل آورد. در صورتیکه رئیس محكمه بین المللی از شهروندان یکی از طرفین قرارداد بوده و با بنابر ملحوظی از این امر بازداشت شده باشد، از معاون وی برای گمارش محكمه دعوت بعمل آید. در صورتیکه معاون نیز از شهروندان یکی از طرفین قرارداد بوده و بنابر ملحوظی از این امر بازداشت شده باشد، اعضای محكمه بین

الملی عدالت مابعد شخص ارشومتعاقب را، نظر به سلسله مراتب، که از شهروندان یکی از طرفین قرارداد بوده،
جهت گمارش محکمه دعوت خواهد گردید.

۵. محکمه قضایی باید طرز العمل خوبی را خود تعیین نماید. فیصله محکمه قضایی باید با اکثریت آراء صورت
گیرد، فیصله باید نهایی بوده و بالای طرفین قرارداد الزام آور هی باشد.

۶. طرفین باید هریه محکمه قضایی و نماینده میانجی خوبی را خود پیردازد. هریه، رئیس و مصارف متابقی به شکل
مساویانه توسط طرفین قرارداد قابل پروتکت است. محکمه قضایی می تواند اهمیت پیشتر هریه را بالای یکی از
طرفین قرارداد قابل پروتکت دانسته که بالای طرفین قرارداد الزام آور می باشد.

ماده دهم

احکام ویژه

۱. در صورتیکه احکام قوانین و یا مقررات یکی از طرفین قرارداد سرمایه گذار و یا سرمایه گذاری طرف دیگر
قرارداد را مستحق سلوک ویژه به نسبت حقوق ارائه شده توسط این قرارداد بدانند، این چنین احکام تا حدی تقلیل
طبیق است که فراتر از حقوق ارائه شده نسبت به این قرارداد باشد.

۲. هر یکی از طرفین قرارداد باید از هر نوع مکلفت های دیگری که در قبال سرمایه گذاری و یا سرمایه گذار
مشخص طرف دیگر قرارداد داشته باشد، نظارت نماید.

ماده پازدهم

مشاورت

در صورت درخواست از جانب هر یکی از طرفین قرارداد، طرف دیگر قرارداد به اسرع وقت باید تفسیر و یا پیگوئی نمایی که این قرارداد را به مشاورت بگذاردند. مکان و زمان مشاورت میان تعاینده خانی باصلاحت طرفین قرارداد از طریق مجاوای دیلویالیک تعین خواهد گردید.

ماده دوازدهم

تعییل قرارداد

این قرارداد بالای سرمایه گذاری، که از جانب سرمایه گذار یکی از طرفین قرارداد در قسم طرف دیگر قرارداد در تطابق با قوانین و مقررات آن صورت گرفته، بعد از مرغی الاجرا قرارگرفتن این قرارداد، قابل تطبیق بوده و دو مورد هر نوع اختلاف به ارتباط سرمایه گذاری و بالاعلى که قبل از مرغی الاجرا قرارگرفتن این قرارداد صورت گرفته باشد، قابل تطبیق نمی باشد.

ماده سیزدهم

اصلاحات

هر نوع اصلاح در احکام این قرارداد، با اتفاق طرفین قرارداد، توسط یرونوکول های اصلی که جز سکمه این قرارداد می باشد، صورت خواهد گرفت. این اصلاحات باید در تطابق با احکام ماده چهاردهم این مراحله تعلمه قابل اجرا گردد.

ماده چهاردهم

مرعی الاجرا قرار گرفتن، میعاد و اختتام

۱. این موافقنامه با اخبار طرفین قرارداد از اکمال تمامی جوانب مکمله قانونی آن، به شکل کتبی، مرعی الاجرامی باشد.

۲. این موافقنامه برای مدت پانزده سال قابل اجرا بوده و الى ختم دوازده ماه بعد از اخبار کتبی از جانب یکی از طرفین قرارداد جهت اختتام این قرارداد، قابل اجرا می باشد.

۳. تمامی مواد (اول الى دوازدهم) این ماده در مورد سرمایه گذاری های انجام یافته قبل از تاریخ اختتام این موافقنامه برای مدت ده سال قابل تطبیق می باشد.

این موافقنامه به تاریخ ۶ حمل سال ۱۳۹۳ مطابق ۲۶ مارچ سال ۲۰۱۴ در کابل به فارسی تاجکی، فارسی دری و انگلیسی به امضای رسیده، تمامی کابی های آن دارای اعتبار یکسان می باشد. در صورت اختلاف در مورد تفسیر آن، به متن انگلیسی آن رجوع گردد.